

कुटुम्ब

कुटुम्बकः

कुटुम्ब

137

चर + टः ।) जलशूकरः । इति शब्दरत्नावली ॥
 शुशुक् इति भाषा ॥
 कुटितं, चि, (कुटं कौटिल्यं जातमस्य । कुट् + इतच्
 क्तिष् ।) कुटिलम् । इत्युणादिकोषः ॥
 कुटिरं, स्त्री, (कुचते निर्ममयते यत् । कुट् + इरन् ।)
 कुटीरम् । लघुकुटी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 कुटिलं, चि, (कुट् वक्रोभावे + बाहुलकात् इलच् ।)
 कुटिलम् । वक्रा इति भाषा । तत्पर्यायः । अरालम्
 २ वज्रिनम् ३ जिह्वम् ४ उर्मिमत् ५ कुक्षितम् ६
 नतम् ७ आविडम् ८ धुमम् ९ वेक्षितम् १०
 वक्रम् ११ । इत्यमरः । ३ । १ । ७१ । मङ्गुरम् १२ ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ वेङ्गु १३ विगतम् १४ उन्दुरम्
 १५ । इति शब्दरत्नावली ॥
 (यथा, विष्णुपुराणे १ । ६ । २३ ।
 “ज्वलज्जटाकलापस्य भकुटीकुटिलं मुखम् ।
 निरीक्ष्य कस्त्रिभुवने मम यो न गतो भयम्” ॥)
 तगरपुष्पे स्त्री । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्याया
 यथा,—
 “कालानुशारिवा वक्रं तगरं कुटिलं शठम् ।
 महोरगं नतं जिह्वं दीनं तगरपादिकम्” ॥
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ स्त्री, कन्दोभेदः ।)
 कुटिला, स्त्री, (कुटति वक्रं व्रजतीति । कुट् + इलच्
 + स्त्रियां टाप् ।) नदीविशेषः । इति मेदिनी ॥
 सरस्वती नदी । स्पृकानामगन्धर्व्यम् । इति रा-
 जनिर्घण्टः ॥ (राधिकाभट्टभगिनी ॥ चि, अस-
 रलम् ॥)
 कुटी, स्त्री, कुटि + वा ङीप् ।) कुटः । गृहम् ।
 इत्यमरः । २ । २ । ६ । (यथा मनुः । ११ । ७२ ।
 “ब्रह्महा द्वादशसमाः कुटीं कृत्वा वने वसेत्” ॥)
 कुटी, स्त्री, कुम्भदासी । कुटिनी इति भाषा । सुरा-
 नामगन्धर्व्यम् । चित्रगुच्छः । इति मेदिनी ॥
 कुटीचकः, पुं, (कुचा लोष्टेन पुलास्तेन चकते ढप्रोति ।
 कुटी + चक् + अच् ।) पुलास्तेन जीवी । तत्पर्यायः ।
 पुलास्तेनः २ । इति चिकित्सकशेषः ॥ (कुचां
 पर्यङ्कुटीरे चकते ढप्रोति वसतीति । सत्रासि-
 भेदः । स च कर्मनिष्ठः । यथा—महाभारते
 १३ । १४ अध्याये ।
 “चतुर्विधा भिन्नवस्ते कुटीचकबद्धकौ ।
 हंसः परमहंसश्च योऽयं पश्चात् स उत्तमः” ॥)
 कुटीचरकः, पुं, (कुचां चरति । कुटी + चर + टः
 खार्थे कन् ।) यतिविशेषः । इति यतिधर्मसंग्रहः ॥
 कुटीरः, पुं, (कुटी + खल्पाथे रः ।) क्षुद्रगृहम् ।
 कुङ्गे इति भाषा । तत्पर्यायः । खल्पाथे २ ।
 इति जटाधरः ॥ (यथा, गीतगोविन्दे । १० । २८ ।
 “जनित-जवङ्ग-जता-परिशीलन-कोमल-मलय-
 समीरे । मधुकर-निकर-करम्बित-कोकिल-भूजि-
 त-कुङ्ग-कुटीरे” ॥)
 कुटुम्बकः, पुं, (कुटुम्ब + खार्थे कन् ।) वृक्षजतागह-
 नम् । पिटः । डोण इति भाषा । क्दि । चाण
 इति भाषा । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ वृक्षजता ।
 गृहभेदः । इत्यमरटीकासारसुन्दरी । कुङ्गे इति
 भाषा ॥

कुटुम्ब, क उ छट्याम् । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरां-
 खान्-सकं-सेट् ।) खोष्ठवर्गशेषोपधः । क उ
 कुटुम्बयते । अयं कैश्चिन् मन्यते । इति दुर्गादासः ॥
 कुटुम्बः, पुं, (कुटुम्बयते पालयति । कुटुम्ब + अच् । यदा
 कुटुम्बयते पाल्यते सम्बध्यते वा । कुटुम्ब + कर्म्मणि
 घञ् ।) नाम । ज्ञातिः । बान्धवः । सन्ततिः । इति
 शब्दरत्नावली ॥ पोष्यवर्गः । इत्यमरमाला ॥
 (यथा, मनुः । ११ । २२ ॥
 “तस्य भृत्यजनं ज्ञात्वा स्वकुटुम्बान्महीपतिः ।
 श्रुतश्रीले च विज्ञाय दत्तिं धर्म्यां प्रकल्पयेत्” ॥)
 कुटुम्बव्यापृतः, चि, (कुटुम्बमरणात् व्यापृतः नियुक्तः ।)
 कुटुम्बपोषणासक्तः । तत्पर्यायः । अन्धकारिकः २
 उपाधिः ३ । इत्यमरः । ३ । १ । ११ ॥ (कुटुम्बेन
 पुत्रदारादिपोष्यवर्गेण व्यापृतः संयुक्तः । बज्र-
 परिवारविशिष्टः पुरुषः ॥)
 कुटुम्बिनी, स्त्री, (कुटुम्बः अतिशयेन अख्यस्याः ।
 अख्यर्थे इनिः । ततो ङीप् ।) कुटुम्बविशिष्टा ।
 प्रतिपुत्रदुहित्रादिमती प्रतिष्ठिता स्त्री । तत्प-
 र्यायः । पुरन्ध्री २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६ ॥
 पुरन्ध्रिः ३ । इति भरतः ॥ पुरन्ध्रिका ४ । इति
 शब्दरत्नावली ॥ (यथा रघुवंशे । ८ । ८६ ।
 “अपशोकमनाः कुटुम्बिनीमनुगृहीष्य निवा-
 पदत्तिभिः” ॥) क्षुद्रक्षुद्रविशेषः । तत्पर्यायः ।
 प्रयस्या २ क्षीरिणी ३ जलकासुका ४ वक्रशल्या
 ५ दुराधर्मा ६ क्रूरकम्पा ७ सिरिण्डिका ८
 शीता ९ प्रहरकुटुवी १० शीतला ११ जलेबहा
 १२ । अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । ग्राहित्वम् ।
 कफपित्तज्वररक्तदोषकण्डूनाशित्वम् । रसायत्वञ्च ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 कुटुम्बी, [न] पुं, (कुटुम्बः अख्यस्य । अख्यर्थे इनिः ।)
 गार्हस्थ्याश्रमविशिष्टः । तत्पर्यायः । गृही २
 गृहमेधी ३ गृहस्थः ४ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
 कुमारः । ६ । ८ । ५ ।
 “शैलः सम्पूर्णकामोऽपि मेनामुखसुदैक्षत ।
 प्रायेण गृहस्थिनीनां कन्यार्थेषु कुटुम्बिनः” ॥)
 कुटुम्बी [न], चि, (कुटुम्बः पोष्यवर्गोऽख्यस्य । अख्यर्थे
 इनिः ।) वृषकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ कुटुम्ब-
 विशिष्टश्च ॥
 कुटुम्बौकः, [स्] स्त्री, (कुटुम्बानां ज्ञातिबान्धवानां
 दार-पुत्रादीनां चोकः वासस्थानम् ।) कुटुम्बवास-
 स्थानम् । इति जटाधरः ॥
 कुट्ट, क कुत्सायाम् । क्दि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (चुरां-परं-सकं-सेट् ।) क कुट्टयति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 कुट्ट, क उ प्रतापने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
 खान्-सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । टदयान्तः । क उ
 कुट्टयते । यथोऽन्येन मन्यते । इति दुर्गादासः ॥
 कुट्टकः, पुं, (कुट्टकः भाज्यभाजकादिगणनं यच् ।)
 अङ्गविशेषः । तस्य सूत्रं यथा,
 “भाज्यो ह्यारः क्षेपकश्चापवर्तः
 केनाप्यादौ संभवेत् कुट्टकार्यम् ।
 येन चिन्मौ भाज्यहारौ न तेन

क्षेपक्षैतदुच्यते” ॥
 उदाहरणं यथा ।

“एकविंशतियुतं शतद्वयं

यद्गुणं गुणकपञ्चस्रियुक् ।

पञ्चवर्जितशतद्वयोद्धतं

युद्धिमेति गुणकं वदाशु तम्” ॥

इति लीलावती ॥ (कुट्टयति उपलब्धन्तादिभिर्भि-
 नन्ति किञ्चित् चूर्णयति वा । कुट्ट क्दि + क्वल् ।
 क्दि + क्वे, चि । यथा, याज्ञवल्क्यः । ३ । ४६ ।
 “दन्तोत्खलितः कालपक्षाशौ वाष्पकुट्टकः” ॥)

कुट्टनं, स्त्री, (कुट्टते इति । कुट्ट क्दिने + भावे ल्युट् ।)
 क्दिनेम् । कोटा इति भाषा । कुत्सनम् । प्रता-
 पयाम् ॥

कुट्टनी, स्त्री, (कुट्टयति किञ्चित् नाशयति स्त्रीणां
 कुलमनया । कुट्ट + खार्थे णिच् ततः ल्युट् ङीप् ।
 यदा कुट्टते किञ्चित् स्त्रीणां कुलं क्षयया । कुट्ट
 क्दिने + करणे ल्युट् ङीप् ॥) पुरुषेण सह
 परस्त्रीयोगकर्त्री । कुट्टनी इति भाषा । तत्प-
 र्यायः । शम्भली २ । इत्यमरः । २ । ६ । १६ ॥
 कुट्टनी ३ सम्भली ४ । इति तट्टीका ॥ माधवी
 ५ रङ्गमाता ६ अर्जुनी ७ । इति जटाधरः ॥
 कुम्भदासी ८ गणेशिका ९ । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ (यथा, हितोपदेशे । १ । २४३ ।
 “तदालिङ्गनमवलोक्य समीपवर्तिनीं कुट्टन्यचि-
 न्तयत्” ॥)

कुट्टमितं, स्त्री, स्त्रीणां दशधाभ्रद्वारचष्टान्तगत-
 चेष्टाविशेषः । स्त्रीणां स्वाभाविकदशाङ्गान्तरान्त-
 र्गतमिदम् । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य लक्षणं यथा,
 साहित्यदर्पणे । ३ । १११ ।

“केशस्तनाधरादीनां यत्तु हर्षोऽपि सम्भवात् ।
 प्राञ्जः कुट्टमितं नाम शिरःकरविधूननम्” ॥

कुट्टारं, स्त्री, (कुट्ट + आरन् ।) केवलम् । रतिः । इति
 मेदिनी ॥ कम्बलम् । इति विश्वः ॥

कुट्टारः, पुं, (कुट्टते भिद्यते हन्यते वाऽस्मिन् पतने-
 नेति शेषः । कुट्ट + आरन् ।) पर्वतः । इति चि-
 काण्डशेषः ॥

कुट्टिमः, पुं स्त्री, (कुट्ट + भावे घञ् । तेन निर्दृष्टः
 निव्यन्नः इत्यर्थे इमम् ।) मणिभूः । इत्यमर-
 टीकायां भरतः ॥ (यथा रघुः ११ । ६ ।

“मस्त्रुर्न मणिकुट्टिमोचितौ
 माष्टपाशैरुपवर्त्तिनाविव” ॥)

सुधाघटितभूतलम् । इति सधृतिः । कुटीरः ।
 इति मथुरानाथः ॥ दाडिमवृक्षः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥

कुट्टिहारिका, स्त्री, (कुट्टते यत् । कुट्ट + इन् । कुट्टिं
 मत्स्यमांसादिकं हरति । कुट्टि + ह + क्वल् टाप्
 अत इत्वं च ।) दासी । इति हज्जायथः ॥

कुट्टीरः, पुं, (कुट्टते ऽस्मिन् । कुट्ट + ईरन् ।) पर्वतः ।
 इति हारावली ॥

कुट्टलं, स्त्री, (कुट्टते नारिकेलो यन्मया दीयते यच्च ।
 कुट्ट + “हृषादित्वात्” । उणां ११०८ । इति कालच्
 तस्य सुट् च ।) नरकभेदः । इति मेदिनी ॥ यच्च